

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: OT/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220010043
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1220010043.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudkyňou JUDr. Máriou Szabóovou v trestnej veci obžalovaného U. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2020 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
U. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W. XXXX/X, Bratislava - Petržalka, t. č. v ÚVTOS Bratislava,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 15.01.2020 v čase okolo 16:50 hod. v Bratislave na Galvaniho 9 v predajni Hornbach postupne vzal z regálov 1 ks aku príkl. skrutkovač, zn. Worx 20V WX279.9 bez batérie a nabíjačky za cenu 169 eur, 1 ks aku uhlová brúska zn. Worx 20V WX800.9 bez batérie a nabíjačky za cenu 89 eur, 1 ks rýchlonabíjačka zn. Worx 20V WA3880 za cenu 19 eur, 1 ks náhradný článok zn. Worx 20V/2,5 Ah WA 3572 za cenu 45 eur, 1 ks batéria zn. Worx WA3641 20V Max 6.0 Ah za cenu 99 eur v celkovej hodnote 421 eur, uvedený tovar si na predajnej ploche vložil do svojho ruksaku a tašky, a následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spoločnosti HORNBACH - Baumarkt SK spol. s.r.o., IČO: 35 838 949, so sídlom Galvaniho 9, Bratislava, spôsobil škodu v celkovej výške 421 eur, a to aj napriek tomu, že bol dňa 24.06.2019 postihnutý pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch blokovou pokutou vo výške 33 eur, evidenčné číslo bloku 11192281, a že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT 150/2019, zo dňa 15.07.2019, právoplatný v totožný deň, odsúdený pre trestný čin krádeže,

t e d a

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 17.01.2020 na tunajšom súde na obžalovaného U. L. obžalobu sp. zn. 2Pv 45/20/1102-4 zo dňa 17.01.2020, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Obžalovaný L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.07.2020 po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudkyňa postupovala podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládla otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal:

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

V súlade s § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný L. sa dopustil činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Pri uznaní viny súd vychádzal okrem priznania skutku obžalovaným na hlavnom pojednávaní a vykonaných listinných dôkazov, aj z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, z výpisu z registra priestupkov obžalovaného vyplýva, že v období od 24.06.2019 do 15.01.2020 bol 2 krát priestupkovo prejednávaný, a to pre priestupok proti majetku a priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Obžalovaný má doposiaľ v odpise registra trestov 19 záznamov, pričom bol odsúdený pre rôznu trestnú činnosť.

18. odsúdenie bolo pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/150/19 zo dňa 15.07.2019, ktorý bol obžalovanému doručený toho istého (dňa 15.07.2019), pričom mu bol uložený samostatný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Posledné odsúdenie bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/34/2019 k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 2 mesiace so zaradením do sústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom súhrnný trest bol ukladaný vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/150/2019.

Tu je potrebné uviesť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. OT/34/2019 bol dňa 25.01.2019 vydaný trestný rozkaz, ktorý bol obžalovanému doručený toho istého dňa, t. j. 25.01.2019. V dôsledku podaného odporu obžalovaným došlo k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona (§ 355 ods. 10 Trestného zákona).

Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva skutočnosť, že skutok zo dňa 15.01.2020, ktorý je predmetom tohto konania, sa v žiadnom prípade nezbieha so skutkom zo dňa 22.01.2019 (odsúdenie Okresným súdom Bratislava II sp. zn. OT/34/2019, trestný rozkaz doručený dňa 25.01.2019) a ani so skutkom zo dňa 12.07.2019 (odsúdenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/150/2019, trestný rozkaz doručený dňa 15.07.2019), ale ide o recidívu a bolo potrebné ukladať samostatný trest odňatia slobody.

Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona moment vyhlásenia súdom prvého stupňa odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Na uvedený účinok nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Trestného poriadku), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2018, Tpj 31/2018, S 59/2018).

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane bola tiež u obžalovaného zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Po vyhodnotení osoby obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život súd dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je nutné pôsobiť represívne, uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 (jeden) rok a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému boli v minulosti ukladané nepodmienečné, ako aj podmienečné tresty odňatia slobody. Predchádzajúce odsúdenia (aj za rovnakú trestnú činnosť) nemali u obžalovaného dostatočný prevýchovný účel, neodradili ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti a je potrebné potom na obžalovaného pôsobiť trestom, ktorý bude predovšetkým chrániť spoločnosť pred jeho osobou ako páchatelom protispoločenskej trestnej činnosti. Je potrebné poukázať na to, že obžalovaný je recidivista,

ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, a ako už bolo uvedené, doposiaľ ho nedokázalo napraviť ani opakované ukládanie trestov za spáchané úmyselné trestné činy. Páchanie trestnej činnosti je zjavne spôsobom života obžalovaného, ktorý bol už 19 krát súdne trestaný, pričom opakovane ignoruje zákazy stanovené Trestným zákonom.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest je nevyhnutný na ochranu spoločnosti, na zabránenie obžalovanému v pokračovaní v trestnej činnosti, tiež donúti obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život a opätovne sa trestnej činnosti nedopustil a teda povedie k náprave obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.